

som har været stærkt utilfredse med, at man ikke har fået rygskadene med på erhvervs sygdomslisten, og at de tilsyneladende er blevet syltet i det her arbejde.

Men kompromiset betyder desværre også en meget snæver definition af begrebet pludselige løfteskader, som kan føre til rygskader, som kan give erstatning. Der er desuden det problem, at de konkrete lidelser skal igennem Erhvervs sygdomsudvalget, inden Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelsen. Det ville klart forbedre den enkeltes retsstilling, hvis rygskader kom på erhvervs sygdomslisten. Nu har man i stedet opbygget et uigennemsigtigt system, hvor lovens opfyldelse i sidste instans afhænger af en ikke beskrevet praksis, som man regner med at Erhvervs sygdomsudvalget vil udvikle, og naturligvis vil det det.

Det er urimeligt, at den enkelte borgers sygdom og ryglidelse bliver en del af et spil i en faglig partsforhandling. Det burde kunne undgås. Desuden kommer der et underudvalg, som skal bedømme folk, inden de kommer for Erhvervs sygdomsudvalget. Det er vi heller ikke særlig meget tilhængere af.

Der er afsat et pænt beløb til det her, men det er et åbent spørgsmål, om der overhovedet bliver grundlag for at udbetale penge. Reelt går der vel 2 år eller mere, inden den såkaldte praksis er indkørt og man kan se, om dette lovforslag bliver et flop. At spontanskaderne er de eneste, der er kommet med efter mange års arbejde med at finde en løsning, er urimeligt. Det er urimeligt, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO har kunnet sylte det her problem.

Vi frygter, at der reelt ikke vil komme ret mange, som kan få anerkendt spontane løfteskader med de kriterier, der er lagt ind i lovforslaget. Derfor vil vi foreslå, at man ændrer på forslaget, så der ikke stilles krav om, at der normalt skal være tungt løftearbejde for at få anerkendt en pludselig løfteskade. Desuden vil vi foreslå, at man medtager træk og skub på linje med løft. I forhold til belastning af ryggen er der ikke den store forskel, hvis det er sådan, at der sker et skred i et læs eller noget, man skal trække.

I øvrigt er jeg heller ikke tryk ved, at der indføres dette udvalg under Erhvervs sygdomsudvalget. Det kan føre til en forringet sagsbehandling, men vi håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få bedre belyst, hvad der egentlig er hensigten med at køre dem igennem både det lille udvalg og Erhvervs sygdomsudvalget. Måske kan vi slippe helt uden om den problemstilling.

Som jeg allerede nævnte i starten, er der derudover en lidt mere overordnet problemstilling, som bekymrer Enhedslisten meget, og det er den generelle problemstilling, at erhvervsbetingede ryglidelser – og det frygter vi desværre kan blive konsekvensen af det her kompromis – i realiteten er taget af diskussionen som en realdiskussion i meget, meget lang tid, og at vi kan risikere, at spørgsmålet om at få de almindelige ryglidelser på erhvervs sygdomslisten er udskudt måske 20 eller 30 år.

Det vil være en katastrofe set fra vores synspunkt, så derfor håber vi – selv om vi er positive i udgangspunktet over for, at man prøver at få denne her type af spontanskader belyst, sådan at folk kan få en dækning, hvis de bliver udsat for det – at vi kan forbedre lovforslaget, og vi håber på, at vi også kan få en, jeg ved ikke, om man kan kalde det garanti, men at vi i hvert fald kan sikre, at diskussionen om ryglidelser ikke er taget af bordet som debateme for de næste 20-30 år. Det ville være en katastrofe.

Sonja Albrink (CD):

Hovedpointen i det forslag, som vi behandler nu, er, at løfteskader anerkendes som et arbejdsskadebegreb. Det er noget, der har været efterlyst i de seneste mange år.

Det er en svær nød at knække, fordi økonomien ikke må løbe løbsk. Og det er en restriktiv løsning, der er valgt, når man tager i betragtning, at det jo som udgangspunkt kun var alvorlige skader, som efter lægebehandling m.v. fortsat giver varigt mén eller tab af erhvervs evne, der kunne komme på tale.

Derfor kan der ikke være nogen stor risiko for, at alle mulige lettere tilfælde kan havne i Arbejdsskadestyrelsen eller endsize føre til erstatning. Afgrænsningen af, hvem der kan komme på tale, ligger i de betingelser, der er knyttet til løfteskader, for at der kan blive en erstatning ud af det.

Skub og træk gælder for det første ikke, og løfteskaden skal være pludselig og opstå spontant. Den skal være varig, den skal være opstået i en akavet arbejdsstilling, og endelig skal arbejdstageren have belastende løftearbejde i øvrigt. Det sidste indebærer efter Erhvervs sygdomsudvalgets definition i dag løft af 10 tons om dagen i 8-10 år, men så skrap et krav skal altså ikke gælde for det nye arbejdsskadebegreb. Det skal lige understreges.

Ingen grupper er på forhånd udelukket, men det siger sig selv, at det vil være tvivlsomt, om